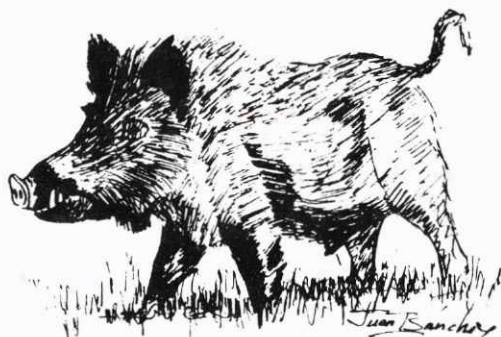

Les primeres activitats de l'home primitiu van ser la caça i la recollida de fruits silvestres. A través d'elles, la humanitat va desenvolupar la seva intel·ligència natural, estimulada sobretot per la caça organitzada, amb grup o individualment: va haver de construir trampes, llances, cercs, des-
trals. Va descobrir el foc, fa 2'5 milions d'anys, i va crear tota una manera de viure adaptant-se a les circumstàncies climàtiques. Aquesta cultura va portar, fa més de 10.000 anys, a colonitzar el continent americà. Caçadors nòmades del nord d'Àsia, seguint les emigracions dels rens, van creuar l'estret de Bering, que aleshores estava glaçat. Era el final de la darrera glaciació i van poder passar a peu el mar gelat i penetrar al continent, colonitzant tota la terra americana, des d'Alaska fins a la Patagònia.

Des de fa molt temps, per tant, l'home porta impresa a la seva naturalesa l'afecció per la caça. Sols fa 7.000 anys que es va començar a dedicar a l'agricultura, fet que li comportà l'establiment en un territori fix, creant pobles i després ciutats.

Els nostres avis encara els podem recordar amb la seva manera de viure, més tranquil·la i natural. Diem, com homenatge a ells, que també caçaven i caçaven bé. No malgastaven ni un cartutx si la peça no era segura o no valia prou la pena. La caça era relativament abundant, però els mitjans eren escassos. Això no obstant, tenien una gran avantatge, i era que el medi natural es conservava gairebé per ell sol i no havien de repoblar el bosc; no sorgien casos de mixomatosis, ni tenien contaminació de deixalles als boscos i als rius. Sortien una estona, ben aprop de casa seva, i tornaven amb un parell de conills per a la caçola; es feien els cartutxos ells mateixos o, fins i tot, tiraven amb escopetes d'avantcarga.